

**P. M. Dam:** Eg eri samdur við menn um, at einir og somu menn megu hava statsins og tingsins studning í hondum. Við Niclasen kann eg ikki vera samdur, at tað ið tað ræður um er at fáa lönurnar niður í tað minst møgulega. Tað ræður heldur um tað mótsetta fyrri at hækka keypvevini, so liv kann koma í tað heila. Heldur kann eg ikki vera so flottur sum Niclasen og siga, at vit kunnu blaka studningin aftur, um tingið ikki fær hann. Tað er greitt, at ein nevnd skal hava studningin í hendi — annaðhvørt tingið ella búnaðarnevndin. Annars undrar tað meg, at Niclasen er so forlupin í Jóhannes Joensen fram fyrri búnaðarfelagslimir. Hann sjálvur er sum kunnugt limur í búnaðarfelaginum.

Andr. Samuelsen, Johannes O. Joensen og fleiri talaðu og vóru allir á einum máli um, at peningurin, ið varð latin í studning frá stat og tingi, mátti býttast út av einari nevnd. J. O. Joensen fannst hvassliga at, at studningur var latin til stórbóndur — tað vóru fátekir menn, ið skuldu fáa studningin.

Amtmaðurin tók til orða í hesum máli og gav hesa frágreiðing:

Den nugældende Bevilling paa 30.000 Kr. er fordelt over 3 Aar og er ikke som af Patursens paastaet en Fortsættelse af Bevillingen til at præmiere Trøejere, der har udført særlig godt Dyrkningsarbejde. Denne sidste Bevilling, der oprindeligt var paa 500 Kr., foruden 120 Kr. til Undersøgelser og Administration, er endnu særskilt gældende dog nedsat til 400 Kr. og 80 Kr., og i Praksis ogsaa anvendes Stortedens af det sidstnævnte Beløb til Præmier ved at der administreres billigt. Bevillingen til unge Færingers Uddannelse i Landbrug udenfor Færoerne var fra 3000 Kr. nedsat til 2400 Kr. og er nu gaaet ned til 2000 Kr., som personlig Bevilling til en ung Færing, der er paa Landbohøjskolen; Bevillingen vil vistnok helt bortfalde, naar den paagældende er uddannet.

Efter det for mig oplyste, nærer jeg ikke Tvivl om, at Foroya Búnaðarfelag har uddelt Opdyrkningsstipendiene i Overensstemmelse med de herfor fastsatte Regler, og at det, naar man ønsker Forandring, ikke kan nytte at angribe Foreningen og dens Bestyrelse, men at man i Stedet maa søge Reglerne ændrede. Reglerne er udarbejdet efter de i Island og Norge gældende Regler. Hovedhensynet har været Opdyrknings Fremme, men ikke at give personlig Understøttelse til trængende. Det har ofte overfor Staten været hævdet, at Opdyrkning af raa Jord paa Færoerne er saa vanskelig og lidet lønnende, at først Efterslægten kan heste virkelig Udbytte; hvis dette er Tilfældet, synes det rimeligt, at støtte enhver planmæssig Opdyrkning af Haugejord, selvom den bliver udført ved anden Arbejdskraft end Trøejeren og hans Husstand. Hvis det virkelig viser sig at Tilskudsreglerne kan misbruges af Personer, der betaler andre urimeligt lidt for Opdyrkningsarbejde, maa man selvsagt søge at modarbejde

dette. Det vil næppe være rimeligt at give mindre Vederlag end 1 Kr. pr. Arbejdsdag, og Tilskudene skal fortinsvis udddeles til Indehavere af samlede mindre Jordbrug (Trøer paa omkring 1 Helaarskofoder). Det maa undgaaes, at der bliver saadan Misstemning, at Opdyrkningsarbejdet i Stedet for at vise opdagende Kurve paany gaar tilbage. En samlet Ledelse synes paakrævet, og jeg henstiller under Henvisning til Lovforslaget om Opdyrknings Fremme, at man allerede nu søger nedsat et Landbrugsraad til at administrere en ny Bevilling fra Statskassen sammen med Lagtingets Bevilling. Det vil saa være meget lettere at gennemføre de Opgaver, der ved Lovforslaget var foreslaet henlagt til Landbrugsraadet.

Við triðju viðgerð var sett fram eitt broytingaruppskot um at seta eitt landbúnaðarráð, valt av tinginum. Hetta ráð skuldi so ímillum annað hava útbýtan av øllum studningi til jarðadyrkarar í hendi.

## Ymist.

**Myrdur?** Nakað síðani søgdu vit frá eini streiku í Fünfkirchen í Ungarn, har knapt 1000 arbeðarar heldur vildu doyggja í hungri niðri í kolbrotinum, enn teir vildu arbeða fyrri hungursløgnum. — Teiringu síni lönkrøv gjøgnum. Men síðani streikan endaði, hevur politiið havt sínar njónsnarar millum arbeðararnar fyrri at fáa uppspurt, hvørrir høvdu menninir fyrri streikuni vóru. Tað eydnaðist teim til síst at fáa triggjar menn fastsettir fyrri at hava leitt hesa »ógløgliga« streiku. Men aftaná at teir vóru fastsettir, »datt« ein teirra út av einum vindeyga, triggjar hæddir, og doyði. Fólk halda, at politiið hevur myrðt hann.

**11. januar 1935** verður ein stórir dagur fyrri øll sportshugað menniskju í Keypmannahavn; tí tá skal hin danski boksarinn Aggerholm royna seg har móti europameistarinum, tyskarinum Eder.

**Fyri nokrum døgum** síðani kom ein kvinna inn í ein blómuhandil í Keypmannahavn og bað um at fáa ein 50 kr. seðil veksladan. Tað fekk hon, og fór síðani avstað; men seinni visti tað seg, at seðilin, hon hevði latið fyrri ein 50 kr. seðil var ein 500 kr. seðil. Hann varð borin til politiið, sum í nakrar dagar gjøgnum blóðini sóknaðist eftir eiganum. Tað vísti seg at vera ein kvinna, sum hevði arvað, og sum á veginum heim við »grunkunum« helt seg hava mist hendan seðilin burtur.

**Elis Bay**, bróður til fátan Bay, ið stutt síðani er deyður, varð yvirkoyrdur av eini cyklu í Keypmannahavn og hann doyði í bilinum, sum skuldi flyta hann á sjúkrahúsið. Maðurin, ið koyrdi á hann, er klagður fyrri »uagtsomt Manddrab«; hann hevði koyrt ov hart um eitt gotuborn.

# ÚR SUÐUROY

## Forlang Suðuroyar Margarin.

Altid nykærnet og velsmagende.

P.F. SUÐUROYAR MARGARINVIRKI  
OG MJÓLKAFELAG, TVØROYRI

## Hørð orð av sambandsmanni um sambandið.

Han brigdar tí at hava gjort „en uforberedt Kovending“ og føra ein politikk, „som er i Strid med ... Grundlaget for Sambandspartiets Politik“.

Tað er sambandsmaðurin Herluf B. Thomsen, stillari av fólkatingsmanni A. Samuelsen, ið ríður so harðliga fram móti sambandinum.

Vit loyva okkum at taka upp aftur nokur brot úr Thomsens ábreiðslu:

»Hensigten med dem var at give Udtryk for den Uro og Forbavelse, der maatte gøre sig gældende indenfor Sambandskredse, da Sambandspartiets Medlemmer af den Delegation, der rejste til København for at forhandle med Regeringen, ikke blot akcepterede Finansplanen med kortest mulig Frist men fik dens Indhold ændret i en Retning, der maatte være mange af Sambandspartiets Tilhængere stærkt imod. Selv om det er noget af en Smagsag, hvilke Drejninger man kan foretage i Politik, saa vil de fleste dog gerne se en vis Sammenhæng, men hvor er Sammenhængen mellem Sambandspartiets voldsomme, officielle Fordømmelse af Finansplanen, og dets Gaaen ind paa den i Lobet af et Par Dage? Sambandspartiets menige Medlemmer tav loyalt til de officielle ofte ganske overdrevne Protester mod Finansplanen, men at de ogsaa skulde tie til den derefter foretagne uforberedte Kovending, synes jeg er for meget forlangt. Og dette saa meget mere som det nye i Finansplanen jo er den færøske Statskassat, som Sambandspartiet siden sin Stiftelse har fordømt baade af politiske og økonomiske Grunde. . . . . og jeg tror ikke, at jeg er alene om at mene, at denne Politik er i Strid med den Samfundsopfattelse, der ved Siden af det rigspolitiske bør være Grundlaget for Sambandspartiets Politik. . . . .

Herluf B. Thomsen.

## Postskipini.

Nakað herfyri skrivaði eg um tann trupulleika ið veldist av, at vit í Suðuroy einki frætta um postskipini fyrr enn tey eru komin á Tvøroyri.

Eg mælti til at avgreiðslumenn skulu fjarrita sín ámillum fráfaringsartíð skipsins og at fáa hetta fjarritið gjort almanna kunnugt við kunngerung á Tvøroyri og í Vági, og at hesar kunngerungar skulu verða atgongiligar fyrri okkum í smábygdum á tann hátt, at fjarritarstjórn á Tvøroyri skal hava skyldu at geva frágreiðingar, tá hann verður spurdur.

Eingin livandi sál vil siga, at hetta er eitt órimuligt krav, og heldur kann eingin siga, at henda skipan krevur ovstórar útreiðslur.

Í tí treysti, at teir avvarandi høvdu skipað fyrri, at fráfaringsartíð »Tjaldur« var fjarritað til Suðuroyar, spurdi eg á máltáðs-stoðni tað kveldið, sum »Tjaldrið« kom niðri frá, um tey vistu, nær »Tjaldrið« mundi koma til Suðuroyar. Jú, tey skuldu spyrja Tvøroyri. Svárið var, at Tvøroyri einki visti. Tá var kl. 8 1/2, og tá kl. sló 9, lá »Tjaldrið« við bryggjuna á Tvøroyri.

Eg loyvi mær tí einaferð enn at draga hetta mál alment fram. Tí eg vóni, at hesi víðurskipti verða broytt. Molsbúgvarnir vóru tilíknir fyrr í tíðini; men eg trúgvi ikki, at teir høvdu funnið seg í at verið hagreiðdir soleiðis sum Suðuroyingar. Og nú hava vit tó brátt 1935.

J. H. Danbjørg.

## Akreglur.

Nú ein dagin var eg við hjólhesti á veginum í einari av teim stórru bygdunum í Føroyum. Har mottí eg einum drongi, sum eisini hjólaði. Eg helt meg á vegjadaranum til høgri hond, sum var ovari vegjadar, og drongurin ók á sama jadar.

Eg hugsaði tó, at drongurin mundi fara til vinstru; men fyrri at vera heilt tryggur, mink-

aði eg ferðina og hevði eyguni eftir dronginum. At endanum nærkaðist eg og sá, at drongurin skimaðist til ymsar síður og vísti ikki, um hann skuldi fara oman ella niðan. Eg varnaðist óráð og rendi mín hjólhest — móti reglunum — til vinstru hond. Av skaða verður ein klókur, sigur orðtakið. Eg hevði óivað hildið meg eftir reglunum og koyrt við fullari ferð á drongin; men av tí, at tað er hent meg einaferð fyrr, eri eg vorðin varin. Ta ferðina helt eg meg eftir reglunum, og tað endaði við, at hjólhesta-smiðurin gjordist nakrar krónur ríkari, meðan mín lумmi temdist fyrri eina líknandi mongd.

Eg haldi tað vera skyldu mína at draga hesi víðurskipti allment fram. Eru ikki akreglur galdandi her á landi?

Skal ein ikki víkja til høgri hond?

So vítt eg veit, er hetta reglurnar.

Í øðrum londum eru akreglurnar lærugrein í skúlunum. Vit Føroyingar koma altíð aftaná; men latum okkum ikki verða so seinir á veg, at mannalív liggur ímillum.

Latum okkum minnst til, at tað er ovseint at leggja lok á brunnin, tá barnið er druknað.

Serliga vil eg minna foreldur um, at ansa eftir børnum teirra. Latið tey ikki sleppa at hjóla, fyrr enn tey duga akreglurnar.

J. H. D.

## Hjálp til hitt føroyska vinnulívið.

(Framhald.)

Íslendingar hava t. d. nú í summar ásett eina avgift av hvørrum klippfiskapakka. Tann peningur, ið harvið innkemur, fer í ein grunn vinnulívunum til frama. Ein partur fer til teir menn, sum eru úti í stóru verð at leita eftir nýggjum marknaðum og avlopspeningurin verður nýttur at styðja vinnulívið við, t. d. at veita studning til menn, sum hava undirskot. Latum okkum t. d. nevna víðurskiptini í eini bygd her á landi. Ein maður eigur einki skip, hann hevur yvirsokt við fiskasølu háltannað hundrað túsund kr. Í somu bygd eru tvey onnur reiðari; annað hevur fimm skip annað fyra. Tað reiðarið við 5 skipum hevur í undirskot 30 tús. krónur og hitt 20 tús. Hvát er nú meira rímligt, enn at hin maðurin, sum tlenar háltannað hundrað túsund, letur 50 tús. til hinar, sum hava undirskot, heldur enn neyðar fiskimenn skulu rinda undirskotið?

Men alt tað, sum eg her havi skrivað um, smakkar av social-